

jeg end beklager, at det konservative Folkeparti er traadt ud og ikke er med i det Flertal, som vil støtte Valutaforslaget, er det endnu mere beklageligt, at Partiet ikke er traadt ud, fordi der er Uenighed i det væsentlige, men fordi det paa denne Biomstændighed: Maaden for Tilvejebringelsen af de 40 Mill. Kr., ikke kan overvinde sig selv til at give Afkald paa Talen om 50 pCt. Toldforhøjelse. Det har under vore Forhandlinger i Udvalget Gang paa Gang været sagt — og det har været nødvendigt at sige det —, at dette ikke er et Stykke Skattepolitik; det er ikke saaledes, at vi opgiver vore principielle Betragtninger med Hensyn til den fremtidige Skattelovgivning — hvis det var Tilfældet, var vi ikke naaet til Enighed —, men Forholdet er det, at der var Enighed om, at der skulde tilvejebringes 40 Mill. Kr., og ligeledes Enighed om, at Partierne maatte bøje sig saa meget sammen og se bort fra, hvad der ellers var dem imellem, at den ganske begrænsede Opgave: at finde Maaden for Tilvejebringelsen af de 40 Mill. Kr., kunde løses. Jeg kan ikke sige andet end, at jeg beklager, at det netop er paa dette Udenværk, det konservative Folkeparti er sprunget fra, da Partiet er enigt med os i det, der er Hovedindholdet af Lovforslaget.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) syntes ikke at være helt tilfreds med, at jeg kortelig nævnte, at hans Parti i Udvalget havde foreslaaet, at de 40 Mill. Kr. skulde forhøjes til 80 Mill. Kr. Det var ikke min Hensigt at begaa en Indiskretion, og jeg tror heller ikke, jeg har gjort det, eftersom Mindretallet selv anfører i sin Betænkning, at man i Udvalget har stillet et saadant Forslag. Naar Mindretallet selv i Betænkningen omtaler dette Forslag, har vi andre vel ogsaa Lov til at omtale det fra denne Plads.

Naar det ærede 7de Medlem for 2den Kreds endelig mener, at det ogsaa skulde have været overvejet, hvorledes det næste Statslaan paa 60 Mill. Kr. skal tilvejebringes, maa jeg sige, at det i hvert Fald ikke vilde gøre Vanskelighederne mindre, om man, naar man staaer overfor at skulle tilbagebetale 40 Mill. Kr., saa ogsaa skulde tage med ind under Overvejelserne, hvorledes fremtidig Tilbagebetaling af Laan skal ske.

Til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schövelin), der tilhører det samme Mindretal, som i Udvalget har været repræsenteret af 2 Medlemmer, og som ogsaa her har mødt med 2 Ordførere, der har været

meget uenige i deres Grundsynspunkter, skal jeg sige, at jeg i fuldt Maal anerkender, at han saa aabent vendker sig sin Opfattelse af Valutaspørgsmaalet, en Opfattelse, der meget nær er identisk med den, der ligger til Grund for Flertallets Forslag. Det var jo dette ærede Medlem, som under Valutaforhandlingerne i Sommer mindede os om, hvad Pigen sagde, da hun ønskede at blive kysset for Tandpine: Det hjælper ikke, men det er saa dejligt. Saaledes er det ogsaa med disse Toldforanstaltninger: De er dejlige for visse Kredse, men for den Tandpine, som en stadig skiftende og stadig faldende Valuta er for vort økonomiske Liv, hjælper de ikke. Jeg vil endvidere sige til det ærede Medlem, som saa udmærket har givet Udtryk for en Opfattelse, der netop underbygger hele Valutaforslaget, at jeg har den dybeste Medfølelse med ham, fordi han i Dag og forleden i Udvalget i sidste Øjeblik, tvunget af en vis Fløj indenfor sit Parti, maa springe fra i Samarbejdet, jeg har Medfølelse med det bedre Jeg i det ærede Medlem. Jeg har nemlig stadig troet paa, at der er et bedre Jeg i det ærede Medlem. Hver Gang jeg møder ham i Skrift eller Tale, fastholder jeg Troen paa dette bedre Jeg i ham — det kan ogsaa være nødvendigt —, men saaledes som det ærede Medlem har talt her i Dag, er det hans bedre Jeg, der har talt. Naar det ærede Medlem i Slutningen af sin Tale sagde, at det var meget beklageligt, at Nationalbanken ikke blev stillet overfor en samlet Rigsdag, skal jeg dertil kun sige: Ja, men hvorfor er her ikke en samlet Rigsdag? Det ærede Medlem ved det jo bedre end nogen anden, han, som i Hjertet er enig med os, men alligevel ikke kan faa Lov til at staa sammen med os. Jeg beklager med det ærede Medlem, at der ikke staaer en samlet Rigsdag, jeg beklager, at en vis Fløj indenfor det konservative Folkeparti ved denne Idé, ved stadig at tale om Told og Told og kun Told, har forhindret, at vi kunde staa samlet her overfor denne begrænsede Lejlighedsopgave: at skulle skaffe 40 Mill. Kr. i en Sag, hvor vi ellers er enige, og hvor vi ellers kunde have staaet samlet ikke blot overfor Nationalbanken, men overfor hele Befolkningen, som jeg tror med Rette stiller det Krav til de politiske Partier: dog for en Gangs Skyld at enes. Jeg beklager, at man ikke har kunnet overvinde disse Betæneligheder, her, hvor der dog ikke er Tale om at tilrettelægge eller fastlægge en Skattepolitik ud i Fremtiden, og jeg forstaaer egentlig meget vel det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds, naar